Ranka Andrić

Božja pastirica

RANKA ANDRIĆ

BOŽJA PASTIRICA

Bl. Ozana Kotorka

RANKA ANDRIĆ

BOŽJA PASTIRICA

MALI ŽIVOTOPIS BL. OZANE KOTORKE S VJENČIĆEM MOLITAVA

IZDALA SUBOTIČKA MATICA

1946

zkvh.org.rs

BAČKA DUHOVNA OBLAST - SUBOTICA

Broj: 829.

Nema zapreke

Ivan Kujundžić s. r.
cenzor

Neka se tiska

Lajčo Budanović s. r.
biskup

U Subotici, 5. lipnja 1946.

TISKARA „GLOBUS“ U SUBOTICI
46-112

PREDGOVOR

Uz četiri hrvatska Blaženika, koje štujemo na oltaru, imamo i jednu Blaženicu: to je bl. O z a n a K o t o r k a, koju je Sv. Otac Papa Pijo XI. godine 1927. proglasio blaženom. Sva četiri naša Blaženika uzdignuta su od Svete Stolice na čast oltara prije bl. Ozane. Tako je bl. Augustin Kažotić, biskup zagrebački, proglašen blaženim još g. 1701., jerusalemski mučenik bl. Nikola Tavilić i naš narodni Svetac Euharistije bl. Gracija iz Mula g. 1889., a košički mučenik bl. Marko Križevčanin g. 1905. Iza svih njih došla je na red bl. Ozana, koja je prema tomu najnovija među našim narodnim ugodnicima Božjim. Prije nje su živjeli i bl. Augustin Kažotić i bl. Nikola Tavilić i bl. Gracija iz Mula, a iza nje samo bl. Marko Križevčanin. Ona je imala petnaest godina, kad je bl. Gracija svetom smrću u starosti od 70 godina ostavio ovaj svijet.

Naši su narodni Blaženici uopće malo poznati. Premalo ih štujemo. Prerijetko im se tko moli i utječe za zaštitu i nebesku pomoć. Najviše je štovan bl. Nikola Tavilić, za kojega se radi, da bude proglašen od Svete Stolice prvim hrvatskim Svecem

Treba da i bl. Ozana, jedina naša narodna Blaženica, postane svuda poznata i sve više štovana. Naše djevojke i žene imadu u njoj svoju narodnu nebesku zaštitnicu. Ako joj se budemo utjecale i molile, čut će nas i uslišit će nas, a u svojim potrebama osjetit ćemo njezinu nebesku pomoć. Molitva bl. Ozani neka dakle bude što češće na našim usnama i u našim srcima, jer će nam donijeti obilje duhovnih milosti i neprocjenjivih vječnih i vremenitih darova. Za to neka daje poticaj i ovaj mali životopis ove Božje pastirice.

zkvh.org.rs

ŽIVOTOPIS

zkvh.org.rs

ŽIVOT BL. OZANE

PASTIRICA KATICA

Maleno je selo Releza u Crnoj Gori udaljeno od grada Cetinja 18 kilometara, a broji samo oko sto duša. U tom seocetu živjela je prije pet stotina godina siromašna seljačka obitelj Kosić, koju su neki zvali i Djujović, jer je Djujo bio prvi, koji se od predaka te obitelji spominje, da se naselio u Relezi.

Iz te crnogorske seljačke obitelji Kosića (Djujovića) rodilo se 25. studenoga 1493. g. dijete, kojemu na krštenju dadoše ime Katarina. Otac djeteta Petar bio je siromašni seljak, koji je uz ono malo kućice i neplodnoga krša imao samo stado ovaca, te tako teškom mukom prehranjivao svoju obitelj.

Mala Katica bila je, kad je malo ponarasla, ljepušna djevojčica, ali sićušna stasa. Bila je tiha, blage ćudi, čedna, povučena i roditeljima veoma poslušna. Štogod bi joj njena majka rekla, to je odmah izvršila, pa nisu uzalud sve žene u Relezi govorile, da je Katica najbolje, najposlušnije i najmilije dijete u selu. Dok su se ostala djeca u nestašluku svome potucala po okolnome kršu ne obazirući se mnogo

zkvh.org.rs

na dozivanje i ukore brižnih svojih matera, Katica se držala svoje majke privijajući se nježno uz nju najdivnijom djetinjom ljubavlju i čineći samo ono, što bi joj ona rekla i dopustila.

„Ej, kamo sreće, da su i naša djeca takva kao tvoja Katica!" govorile bi žene njenoj majci, koja je sva sretna pobožno zahvaljivala Bogu, što joj je dao tako dobro čedo.

Već kao djevojčica od sedam-osam godina pomagala je Katica svojoj majci gotovo u svim kućnim poslovima, a osobito je volila raditi u malom vrtiću kraj njihove kućice. A kad je navršila desetu godinu, otac ju je pomalo već slao, da čuva stado njegovih ovaca.

Tako je Katica postala mala pastirica. Idući za ovcama po planinskim pašnjacima i gudurama zajedno s drugim pastiricama, koje su bile ili njene vršnjakinje ili od nje starije, znala se često udaljiti od njih, pa dok su se njene drugarice predavale pjesmi, zabavi i šali, ona bi brala cvijeće ili promatrala prirodne ljepote, što ih je otkrivala na svakom koraku. Volila je samoću i u toj je samoći živjela životom svojih misli, koje su joj se radjale u djetinjoj duši.

„Odakle su, majko, nastale ove naše kršne planine?" upitala je jedne večeri svo-

ju majku, nakon što je ovce bila dotjerala s paše kući.

„Bog ih je stvorio, dijete moje“, odvrati joj majka sva u čudu, odakle je ona došla na to, da tako nešto pita.

„A tko je Bog i gdje je on?“, pitala je djevojčica dalje.

Kad joj je majka na to stala pričati o Bogu, o malom Isusu u Betlehemu i o raspetom Spasitelju na Golgoti, Katica je u djetinjem uzbudjenju zarumenjenih obraza gutala svaku njenu riječ. I odsad je pasući ovce najviše mislila o Isusu i o svemu, što je o njemu čula od majke.

„Je li i Isus tako čuvao ovce kao ja?“, upita opet jedamput svoju majku.

„Nije, drago dijete“, pouči je mati pogladivši je po crnoj kosi. „Isusovi roditelji nisu bili seljaci, pa nisu imali ovaca. Isus je izučio tesarski zanat. Ali kasnije je ipak i on postao pastir...“

„Pastir!?“, kliknula je sva sretna Katica osjećajući u svom malome srcu najednom tako neobičnu blizinu Isusova bića. „Isus pastir?!“

„Da, pastir“, pomiluje ju majka iznova po glavi, „ali ne pastir ovaca, nego pastir ljudi...“

Katica pogleda majku iznenadjena, u velikome čudu. Nije razumjela, kako netko može da pase ljude mjesto ovaca, a još

zkvh.org.rs

je manje razumjela, kad joj je majka pričala, da je Isus govorio: „Ja sam dobri pastir, koji dušu svoju daje za ovce svoje...“ Ali te su joj riječi odsad neprestano odzvanjale u duši. I odsad je idući za ovcama pastirica Katica stalno mislila na dobrog pastira Isusa osjećajući sve više u svom malome srcu, da bi i ona za njega dala dušu svoju...

Bila je tada već u trinaestoj godini. Izbjegavala je svoje drugarice pastirice, pred kojima je sakrivala svoje misli i osjećaje za dobrog pastira Isusa, jer bi joj se bile zastalno narugale. Ta toga pastira još nitko nije vidio.

„A ja bih ga tako rado vidjela!“, uzdahne pastirica Katica stojeći jednog lijepog dana medju gorskim grmljem, gdje je paslo njeno stado.

U taj čas zapne joj oko na nekoj svjetlosti, koja je sijevnula iza jednoga grma. Ona podje do toga grma i stane kao ukopana. U tom grmu ugleda malo krasno djetešce, obasjano nevidjenim sjajem, a upiralo je svoje divne očice u nju pružajući prema njoj svoje male ručice. „Mali Isus!“ sine joj glavom sjećanje, što joj je majka pričala o betlehemskom Djetetu, koje se rodilo u štalici. Jest, baš tako joj ga je majka opisala. I sva obradovana pruži i ona ruke pošavši prema grmu,

da dohvati dijete i privine k sebi, ali u taj čas svega nestade. Ostao je samo pusti grm bez čarobnoga sjaja i nebeskoga djeteta, a kraj grma razočarana mala pastirica, kojoj je srce tako slatko kucalo kao nikada prije.

Katica se nikom, pa ni majci, nije usudila ništa reći o svome vidjenju. To je čuvala kao dragocjenu tajnu, koja je ispunjala svu njenu dušu i cijelo njeno biće.

Sutradan je jedva čekala, da sa svojim ovcama opet stigne na mjesto jučerašnjeg ukazanja. Sva uzbudjena osjećala je neizmjernu čežnju, da opet vidi Isusa. Spustila se i na koljena, sklopila ruke i stala ga žarko moliti, da joj opet dodje. I gle, doista zasja velikim sjajem obronak uz onaj jučerašnji grm, a na obronku se ukaže Isus razapet na križu. Katica sva protrne zagledavši se u izranjeno, izmučeno tijelo Onoga, za kojim je tako čeznula, da ga vidi, a niz obraze potekoše joj suze.

„Isuse moj!" zavapila je potresena neopisivom boli, kakve još nikad nije osjetila.

A Isus je viseći na križu samo pogleda, kao da je zove k sebi, i u taj čas ukazanja nestade. Pastirica Katica ostavši sama nije više plakala, nije više osjećala boli ni tuge, nego joj se duša rastapala u neslućenom preobraženju. Osjećala je, da je

zkvh.org.rs

postala Isusova. On joj se i jučer i danas ukazao. Nikom drugom, nego baš njoj. Nju je on dakle sebi izabrao, nju on k sebi zove, i ona mora, ona hoće poći za njim...

Malo vremena iza toga teško se razboli Katičin otac.

„U Kotoru ima, tko zna dati lijeka za svaku bolest", reče zabrinuta majka. „Ti ćeš, Katice, sa stricem u Kotor, pa donesite, čime ćemo oca izliječiti."

Tako se Katica prvi put s gorskih vrleti spustila u divnu Boku Kotorsku, koja ju je svu osvojila. A kad je u gradu Kotoru dobivši lijekove za oca pohodila i Božje crkve, o kakvima u crnogorskim planinama nije nikad ni slutila, da ih ima, njena je duša sva zanesena progovorila:

„Tu je moj Isus, tu ja hoću njemu da služim!"

Vratila se kući. Ocu su doneseni lijekovi ublažili bolest, ali je nisu mogli posve suzbiti. I jedne večeri, tek što se na nebu bila pojavila zvijezda večernjica, Petar Kosić je umro.

Iza očeva ukopa reče Katica majci:

„Majko, mene Isus zove. Idem u Kotor, da mu ondje služim."

Majka je mislila, da joj kći bulazni, pa nije ništa odgovorila.

KUĆNA POMOĆNICA

„Majko, pusti me u Kotor! Tamo je u crkvama moj Isus!" govorila je Katica dan na dan majci.

„A naše ovce?" pitala je mati.

„Čuvat će ti ih netko drugi, jer ja hoću da budem pastirica u Isusovu ovčinjaku!"

Prošla je jesen, prošla je i zima, došlo je i proljeće godine 1507., kad je majka konačno popustila kćeri.

I tako je pastirica Katica ostavila svoj rodni dom, svoj zavičaj, majku i rodbinu te otišla u grad Kotor, gdje je stupila u službu kao kućna pomoćnica u kući gradskog suca Aleksandra Bučića (Buchija). Bog je ravnao sudbinom Katice Kosić, kad ju je kao djevojče u četrnaestoj godini doveo baš u kuću tako čestite, kršćanskim duhom tako prožete obitelji, kao što je bila ta ugledna kotorska obitelj. Katica se tu brzo snašla. Svim marom se predala kućanskome radu te je doskora postala uzor vrijedne, vješte i marljive kućne pomoćnice, kakvom se nijedna druga obitelj u Kotoru nije mogla podičiti. Uvijek vedra i vesela radila je jednako okretno i zdušno u kuhinji kao i po ostaloj kući, gdje je trebalo, od nijednog se posla nije ustručavala, nego se svakog spremno laćala. Svi su je zato veoma za-

zkvn.org.rs

volili, pa je bila gotovo smatrana članom obitelji. A kako je bila bistra, učili su je iza svršenih dnevnih poslova čitati i pisati, te je ubrzo stala napredovati i u mnogome znanju.

Čim bi joj slobodno vrijeme dopustilo, najradije bi otišla u koju crkvu, da ondje bude što bliže Isusu, kojemu se tada svim žarom mlade pobožne duše molila. Nije prošlo dugo, te je mogla pristupiti i k prvoj sv. Pričesti. To je za nju bio nada sve svečan dan. Isusa, koga je toliko ljubila i za kojim je još u crnogorskim brdinama toliko čeznula, mogla je sada primiti u svoje srce! Kolike li neopisive dragosti i sreće!

Kad je jednoga dana pribivala sv. Misi u kotorskoj stolnoj crkvi, ugleda kod podizanja mjesto sv. Hostije raspetog Isusa onako, kao što joj se ono nekoć bio ukazao, dok je čuvala ovce. Kako joj je klicala presretna duša! Isus joj se opet ukazao, dakle mu je drago, što je u čežnji za njim došla u ovaj grad! O, sve više i više ona hoće da ga slijedi!

Išla je Isusovim tragom često medju siromahe noseći im u pregači ostatke jela, za koje su joj oni bili zahvalni. A kad joj je jednom netko od ukućana spočitnuo, što to nosi iz kuće, ona rastvori pregaču, i gle, mjesto jela bile su u njoj ruže.

Saznavši gospodar kuće za taj čudesni dogadjaj s ružama nije mogao u to posve vjerovati, pa je odlučio neobičnom kušnjom iskušati Katicu. Jedne joj večeri preda svoj zlatni prsten, neka mu ga čuva do drugog dana. Ona metne prsten u ormar, a kad je otišla na počinak, gospodar potajno uzme prsten iz ormara i baci ga u more. Rano u zoru ode Katica kupiti ribe za objed. Čisteći kupljene ribe nadje u jednoj gospodarev prsten. Ona ga opet spremi u ormar, gdje je i sinoć bio. Kad je gospodar kod objeda zatražio, da mu donese prsten, ona otvori ormar i preda mu ga. On ostade preneražen nad tim nečuvenim čudom te reče svojoj ženi: „Ova djevojka ne treba nas da služi, nego mi nju!"

Takvim je eto čudesnim dogadjajima pobožna narodna predaja iskitila život ove svete duše, koju je Spasitelj najprije kao mladjahnu seosku pastiricu, a sada kao gradsku služavku pozvao, da podje za njim. Siromašna pastirica i služavka bila je izabrana za zaručnicu Krista Radnika...

Šest punih godina provela je Katica u službi kao kućna pomoćnica. Molitvom posvećeni rad u dobroj kršćanskoj kući ojačao ju je i učvrstio na putu kreposti i kršćanskog savršenstva, te je u njenoj

zkvnorg.rs

duši dozrijevala odluka, da se posve odrekne svijeta i život svoj posveti samo svom nebeskom Zaručniku.

Bila je u dvadesetoj godini života, kad je na Veliki Petak g. 1513. pribivala obredima Muke Isusove u crkvi sv. Tripuna. Zanesena tim obredima vidjela je pred sobom samo lik raspetog Isusa, kako joj se bio ukazao u dva vidjenja, a kad su joj u dušu kod toga prodrle još i riječi potresne propovijedi o Isusovim patnjama na križu, zavapila je:

„Isuse, tvoj križ neka bude i moj!"

Odreći će se svijeta i postati pokornica. To je rekla svojim gospodarima, kad se toga dana vratila iz crkve. To je poručila i svojoj majci u Crnu Goru. Majka je odmah došla, da kćerku odvrati od tog nauma.

„Udat ću te, našla sam već, za koga", govorila joj je majka.

„Već imam, majko, Zaručnika — Isusa..."

Sva odgovaranja bila su uzaludna. Katica je izvršila, što je naumila, primivši napokon za to i blagoslov svoje dobre majke.

POKORNICA KRIŽA

Nedaleko nekadanje crkve sv. Bartolomeja, koje danas u Kotoru više nema, nastanila se naša pastirica-služavka u nekoj maloj ćeliji posvetivši se s dozvolom kotorskog biskupa Tripuna Bisantija pokorničkom životu. U toj samoći provodila je dane u molitvi, postu i pokori, a izlazila je samo nedjeljom i blagdanom, da ide na sv. Misu.

Nakon gotovo dvije godine takve pokorničke priprave primljena je 25. siječnja 1515. u Treći Red sv. Dominika s imenom *Ozana*, pod kojim je odsad proživjela punih pedeset godina redovničkog života i s kojim je postala i naša narodna Blaženica.

„Sad sam, ljubljeni moj Isuse, posve tvoja!“ kliknula je vrativši se u redovničkoj haljini u svoju ćeliju i privinuvši raspelo, što ga je uzela u ruke, k svome srcu.

S raspetim Spasiteljem, kojemu je predala sve svoje misli i osjećaje, stupala je sada stazom savršenstva i svetosti, o kojoj se pomalo proširio glas po svem Kotoru, cijeloj Boki i rodnom joj zavičaju.

zkvh.org.rs

BIJELA REDOVNICA

Osam godina živjela je Ozana u svojoj tihoj ćeliji kraj crkve sv. Bartola. A tada jednoga dana prodrma grad jak potres, od kojeg je stradala i Ozanina pokornička ćelija.

Nato se Ozana preselila u novo boravište: u isposnicu kraj crkve sv. Pavla. To je bila ćelija, iz koje je prozorčić s rešetkom gledao u crkvu, te je Ozana svaki dan klečeći kod tog prozorčića slušala sv. Misu i obavljala svoje pobožnosti. U ćeliji je imala krevet od ljestava s pet prečki na spomen pet rana Isusovih, a za uzglavlje joj je služio komad neotesanog drveta. Ćelija je uvijek bila zaključana, a ključ je bio pohranjen ili kod biskupova zamjenika ili kod priora dominikanskog samostana ili kod sestre vratarice, nakon što je osnovan bio samostan dominikanskih trećoretkinja. Živeći u toj zaključanoj ćeliji Ozana nije iz nje nikad izlazila, dok nije postala glavarica kasnijeg samostana, a i onda samo rijetko, da izvrši dužnosti glavarice. Pune 44 godine provela je ona u toj pokorničkoj ćeliji hraneći se onim, što su joj Kotorani donosili kao milostinju. Pa i od te bi hrane glavni dio davala sirotinji. Jela je uvijek klečeći. Mnogo je postila, a od blagdana Uz-

višenja sv. Križa 14. rujna sve do Uskrsa, dakle preko pola godine hranila se četiri dana u tjednu samo kruhom i vodom. U dane, kad je pristupala k sv. Pričesti, uopće nije osjećala želju za bilo kakvom hranom, jer joj je dovoljan bio Kruh Nebeski.

Djelima pokore bio je ispunjen sav njen samotni život. Pod haljinom nosila je bodljikavu haljinu od sukna i kostrijeti i željezni pojas. Bičevala se zauzlanim konopcima, koji se čuvaju do danas u crkvi sv. Marije u Donjem Stolivu, kao što se njena kostrijet čuva u crkvi sv. Tripuna u Kotoru. Prije noćnog počinka molila bi po nekoliko sati na golim koljenima, a spavala bi redovito samo četiri sata. Trapila je svoje tijelo, da bude što sličnija Isusu, koji je toliko trpio na križu. I uza sve to dočekala je veliku starost od 72 godine.

Molitvom i trapnjama suzbijala je navale paklenih neprijatelja, koji su često velikim napastima jurišali na njenu dušu. Tako se jednom prilikom napasnik đavo pojavio na prozorčiću njene ćelije u liku njezina ispovjednika. Započeo je s njom duhovni razgovor, koji je doskora skrenuo na stvari ovoga svijeta nastojeći joj dušu smutiti zemaljskim i griješnim željama. Sva zaprepaštena nasluti

smjesta, da se u svemu tome krije djavolska prevejanost, te zazvavši u sebi pomoć Božju povikne odlučno:

„U ime Božje kažem ti: nosi se, sotono, ne kušaj me!“

Napasnik nato bijesno skoči i uz strahovitu buku i štropot nestane. No nije mirovao, nego se i u raznim drugim prilikama pojavljivao — sad kao siromah moleći milostinju, sad opet kao nebeska djevica ili kako drukčije — nastojeći, da svetu dušu Ozaninu smuti i otme njezinu božanskom Zaručniku. Ali svi su sotonini pokušaju svršavali s jednakim neuspjehom, jer je Ozana bila dobro oboružana oružjem poniznosti, samozataje i ljubavi prema Isusu.

Za tu neizmjernu svetu ljubav i za nepokolebivu postojanost na putu savršenstva Bog je Ozani pružao mnogo izvanrednih milosti. Ponajprije se ona iz potpune neukosti nekadanje pastirice i sluškinje razvila u redovnicu velikog znanja i mudrosti. Osim hrvatskog jezika naučila je latinski i talijanski. Svaki dan je čitala Sveto Pismo, to najdublje vrelo kršćanske mudrosti, ali jednako je rado čitala i knjige svetih Otaca, crkvenih učitelja i učenih kršćanskih pisaca. Stekla je tako veliko bogoslovsko znanje, da je rješavala i mnoga teška pitanja vjerske na-

uke, pa su je svećenici onog doba prozvali trubljom Duha Svetoga i učiteljicom nebeske mudrosti. Kao učenoj osobi dolazili su k njoj po savjet jednako učeniji ljudi, pa čak i bogoslovci i biskupi, kao i neukiji kotorski gradjani, koji su htjeli čuti njezin savjet u raznim prilikama života. Ozana je tako stekla tolik ugled, kao nijedna osoba u cijelom Kotoru i okolici, pa joj je uspijevalo često i teško zavadjene ljude izmiriti.

Medju izvanrednim od Boga primljenim darovima bila su nebrojena njena vidjenja. Jednom se bila teško razbolila, pa su je nagovarali, da radi zdravlja popusti od svog strogog pokorničkog života. No dok je kolebala, ukaže joj se Isus na križu, te reče: „Pogledaj na moje boli i lakše ćeš snositi svoje!“ I nije htjela više ni čuti, da bilo u čemu popusti od stroge pokore i svojih trapnja, kojima je nastojala biti što bliže Isusu. Drugi put je vidjela duboki mračni ponor, u kojemu trpe duše u čistilištu, pa se otad svaki dan i često preko dana molila za spas duša, koje nisu za života dale Bogu potpunu zadovoljštinu za svoje grijehe. Tim je svojim molitvama doista mnogim dušama skratila čistilišne muke. Tako je u cvijetu mladosti umro na otoku Kreti Vicko, sin one obitelji Bučić (Buchi), kod koje je Ozana ne-

zkvh.org.rs

koć služila, pa se ta smrt veoma kosnula njena srca. Svaki dan je molitvom i djelima pokore Božjem milosrdju preporučivala dušu tog mladića. I gle, poslije godinu dana ukaže joj se on te joj obasjan sjajem nebeske sreće zahvali, što mu je pomogla, da je iz čistilišta došao u raj. Drugi opet član te porodice, po imenu Tripo, dospio je na putu po moru u veliku oluju, te je prijetila opasnost, da će stradati brod, na kojem se vozio. Ozana je baš molila večernju molitvu, kad je u vidjenju saznala za tu opasnost. Ona odmah preporuči Božjoj pomoći Tripa i onaj brod, a dojavila je i bratu mu dominikancu o. Eugenu svoje vidjenje pozvavši ga, da se i on moli za brata, koji je u tolikoj pogibli života. Malo iza toga javi ona o. Eugenu, da je brod s Tripom sretno spašen. Kad se Tripo vratio na oštećenom brodu u Kotor, ispričao je opasnost, koju je doživio, točno onako, kako je Ozana u svom vidjenju za nju saznala.

Medju svim mnogobrojnim vidjenjima, u kojima su se bl. Ozani ukazivale duše iz čistilišta, razmi Sveci i sam raspeti Spasitelj, jedno od najdojmljivijih bilo je ukazanje, što ga je kao šezdesetgodišnja redovnica, imala u božićnoj noći g. 1553. Cijelu je tu noć provela u molitvi, a o ponoći obasja nebeski sjaj njenu ćeliju, te

joj se ukazala betlehemska špilja, u kojoj je Majka Božja baš polagala malog Isusa u jasle, a oko nje su sv. Josip, andjeli i pastiri, medju njima i sama Ozana kao nekadanja pastirica, pjevali pjesmu slave Bogu. Očarana tim ukazanjem naša je Blaženica bila obuzeta tolikim miljem u duši, te nije ni primijetila, kolikom su brzinom proletjeli sati te svete noći. I cijeli taj Božić ona je provela pod dojmom neopisive sreće nad tim divnim betlehemskim ukazanjem.

I dar proroštva pokazivala je naša bijela redovnica navješćujući neke dogadjaje unaprijed. Tako je prorekla, da će biti porušena tri kotorska samostana, a to se i dogodilo, kad je g. 1539. zaprijetio Kotoru turski admiral Hajredin Barbarosa. Kotorskom gradjaninu Jeronimu Bisantiju, komu su Turci bili zarobili sina Ivana, prorekla je, da će mu se sin, za koga dvije godine nije znao, za nekoliko mjeseci vratiti živ i zdrav, a tako se i dogodilo. Godine 1563. prorekla je strašni potres, od kojeg se u Kotoru srušilo 180 kuća. Prorekla je i kršćansku slavnu pobjedu kod Lepanta, koja se dogodila g. 1571., to jest šest godina iza njene smrti.

I mnogi slučajevi ozdravljenja dogodili su se na molitvu bl. Ozane još za života njezina. Doveli su joj neko slijepo dijete

zkvh.org.rs

od pet godina iz Perasta, a ona preporuči njegovim roditeljima, da se pomole sv. Ivanu Krstitelju, i odredi, čim da se djetetu operu oči. Dijete je u tili čas progledalo. I mnogim drugim teškim bolesnicima, medju njima i barijskom nadbiskupu Ivanu Antunu, koji se doputovavši u Kotor teško razbolio, pomogla je ona do neobičnog ozdravljenja.

Sve je to dokazivalo, da je ponizna bijela redovnica Ozana bila Bogu mila odabranica. Svi su je Kotorani kao takvu poštivali, samo tadanji kotorski biskup Luka Bisanti, koji je zasio na biskupsku stolicu g. 1524., nije isprva pridavao nikakve ozbiljnosti onome, čemu su drugi kod Ozaninih doživljaja i djela pripisivali čudesno značenje. Ali dogodilo se, da je turski admiral Hajredin došao 14. kolovoza 1539. sa svojim brodovljem pred Kotor i zatražio, da mu se grad preda. Kotorani poruče odlučno turskom silniku, da mu se ne će predati. Tu odlučnost ulila im je u dušu njihova bijela redovnica. K njoj su naime na čelu s biskupom Lukom došli u toj nevolji po savjet, a ona im reče:

„Ne bojte se! Ovom čovjeku nije dano, da vam nanese bilo kakvu štetu. Sutra ćete se o tom uvjeriti. Neka gradjani obave pobožnost sv. Krunice i stave se pod

okrilje Bl. Djevice Marije i svoga zaštitnika sv. Tripuna, i Bog će pomoći."

Ohrabreni tim riječima spremiše se Kotorani na obranu. I zbilja sutradan na Veliku Gospu Turci bijesni navališe na grad, ali budu odbijeni i na moru i na kopnu, te umalo da i sam turski admiral nije platio glavom. On obustavi borbu i otplovi s brodovljem ispred Kotora, a nekoliko dana kasnije napusti i cijelu Boku. U Kotoru je nad tim uspjehom zavladala velika radost. Svečanom procesijom u čast Gospe od sv. Krunice zahvališe Kotorani Bogu, što im je grad bio spašen. Otada je i biskup Luka stao cijeniti ono, što je narod pripisivao Ozani, jer se u toj stisci grada Kotora i sam uvjerio, koliko vrijedi njezina riječ Kotoranima i kako Božja pomoć prati njezine savjete i molitve. A nije biskupovu oku izmaklo ni to, da je Ozana i unaprijed rekla, kako će se turska navala na Kotor svršiti. I sigurno je iza toga i sam taj učeni kotorski biskup, koji se svojom učenošću zajedno s tadanjim zagrebačkim biskupom Jurjem Draškovićem proslavio na tridentinskom crkvenom saboru, u molitvama svojim zahvaljivao Svevišnjemu za to, što je njegovoj biskupiji darovao tu svetu bijelu redovnicu. A Bog je dao, da se dobri taj ko-

zkvh.org.rs

torski biskup preselio u vječnost iste godine kao i bl. Ozana.

Bl. Ozana je živući u pustinjskoj samoći svoje ćelije osim molitvi i djelima pokore posvećivala i dosta vremena radu, koji je od mladosti uz molitvu najviše cijenila. Hranu je doduše dobivala od dobrih Kotorana, ali ona je nastojala i vlastitim radom zasluživati i za svoje uzdržavanje i za siromahe, kojima je uvijek dijelila, štogod bi imala. Najradije se bavila ručnim radom te je bila na glasu kao osobito vješta vezilja. Najradije je vezenjem ukrašivala crkveno rublje. Do danas je sačuvan jedan korporal (tjelesnik) u crkvi sv. Tripuna u Kotoru, te se kaže, da ga je naša Blaženica umjetnički izvezla. Tako je ova ugodnica Božja svojim živim primjerom postala zaštitnica ženskog ručnog rada, a osobito uzima pod svoje nebesko okrilje one, koji izradjuju i ukrašuju crkveno rublje i crkveno ruho.

I prije bl. Ozane bilo je u Kotoru dominikanskih trećoretkinja, koje su kao i ona svaka za sebe živjele. Tek naša Blaženica došla je na misao, da ih okupi na zajednički samostanski život. To je bilo omogućeno osobito onda, kad su dominikanci napustili samostan kraj crkve sv. Pavla. Sad ona upravi molbu duhovnim vlastima, da joj bude dopušteno osnovati samo-

stan dominikanskih trećoretkinja. Molba joj bude odobrena, i doskora je Ozani uspjelo okupiti priličan broj pobožnih djevojaka iz Kotora i okolice, te stupiše u novi samostan, kojemu je ona postala glavarica. Brzo je taj samostan stekao velik ugled, a postojao je skoro trista godina.

PUT U VJEČNOST

U 72. godini života bl. Ozane došlo je vrijeme, da njena sveta duša podje na put u vječnost. Raspeti Spasitelj čekao ju je, da je vječnom slavom nagradi za sve ono, što je iz ljubavi prema njemu na zemlji učinila i pretrpjela.

Osjećajući teško bolesna, da joj se bliži smrt, zamoli, da je prenesu iz njene ćelije u crkvu sv. Pavla. Tu pred svojim duhovnim ocem ponovi opću ispovijed, okrijepi se svetom Pričešću i primi posljednje pomazanje, a onda se oprosti od svojih redovničkih sestara i mnogih Kotorana, koji su se bili okupili oko nje. Sam biskup Luka došao je, da joj podijeli posljednji blagoslov.

„Moli se za me, bijela sestro, kad dodješ Spasitelju!" reče joj.

„Još ove te godine čekam kod njega!".

zkvh.org.rs

izusti ona poljubivši mu biskupski prsten.

Tjelesne su joj sile sve više malaksavale.

„Čitajte mi Muku Isusovu po svetom Ivanu!“ izreče tiho posljednju svoju želju.

Čitali su joj, a ona je zatvorenih očiju slušala. Kod opisa, kako su Isusa razapeli, uprla je pogled uvis, kao da pred sobom vidi Raspetoga — Njezin život pun ljubavi i čežnje tiho je gasnuo, a kad su u čitanju Muke izrečene Isusove riječi „Žedjam“, ona posljednji put uzdahne, zraka svijetla zasja joj oko glave, srce joj otkucnu posljednji kucaj, a duša poleti prema nebeskim visinama.

Sveta kotorska pastirica otišla je svom nebeskom Dobrom Pastiru 27. travnja g. 1565.

Lijepa, kakva je uvijek bila, ležala je nekoliko dana na odru u crkvi sv. Pavla, a narod je iz grada i okolice pa čak i sa crnogorskih planina hrlio, da vidi divnu bijelu redovnicu, koju su svi smatrali svetom, te joj odmah stali iskazivati svetačko štovanje. Veličanstvenim sprovodom, koji je vodio biskup Luka kroz glavne ulice Kotora, odao je narod grada i okolice posljednju počast Isusovoj pastirici, koja će ih s neba štititi isto onako, kako

im je toliko dobra činila na zemlji. A zatim joj tijelo spustiše u grobnicu dominikanskih redovnica u crkvi sv. Pavla.

BLAŽENICA

Odmah iza smrti bl. Ozane Bog je mnogim izvanrednim milostima i čudesima po njenu zagovoru obasuo one, koji su joj se utjecali.

Ponajprije tijelo Blaženice ostalo je čitavo i takvo je sačuvano do danas, kao što je to i s tijelom svete Male Terezije i drugih osobitih ugodnika Božjih. Godine 1675. smješteno je tijelo bl. Ozane u udubinu ispod mramornog oltara, podignutog u čast sv. Pavla u crkvi velikog apostola. Tu je ono ostalo do g. 1807., kad je samostan kraj te crkve, u kojem je svoje redovništvo proživjela naša Blaženica, bio porušen, a crkva od francuskih vlasti pretvorena u skladište. Tijelo bl. Ozane preneseno je tada zajedno s oltarom sv. Pavla u kotorsku crkvu sv. Marije. U godinama 1815., 1856. i 1907. pregledano je po posebnim komisijama tijelo Blaženice te je uvijek pronadjeno jednako sačuvano, dapače je liječnički ustanovljeno, da su joj ruke još uvijek

zkvh.org.rs

gibive i da se zglobovi drže neodvojeno, a to je doista čudesna pojava.

Od čudesnih ozdravljenja, koja su se dogodila po zagovoru bl. Ozane, ima ih doista i velikih. Tako je jedinica kćerka Dubrovčanke Marije Gazze, koja je bila oslijepila na oba oka uslijed boginja, u tili čas progledala, kad ju je majka dovela iz Dubrovnika u Kotor i tu dobila dozvolu, da joj kćerka poljubi sv. moći bl. Ozane. Kotoranka je Andje Bisanti od beznadno teške bolesti, u kojoj se svaki čas očekivala njena smrt, naglo ozdravila, čim su na nju položili kostrijet bl. Ozane. I tko da izbroji sva druga ozdravljenja i čudesne milosti, koje su primili njezini štovatelji po njenu zagovoru! Ne samo po Boci Kotorskoj, nego i po Crnoj Gori na jug pa do Neretve i Bune na sjever širio se glas o kotorskoj Svetici, te su se i Dalmatinci i Hercegovci i Crnogorci utjecali u njenu pomoć.

Na temelju tog štovanja, koje je tako stalo da se širi brzo iza smrti bl. Ozane, započelo je i nastojanje, da od Svete Stolice bude proglašena blaženom. No burna vremena, koja su se redala, zaustavljala su ta nastojanja, te su i stoljeća prolazila, a da do tog proglašenja nije došlo. No time širenje njena štovanja nije prestalo. Što više, njeni životopisi, pisani na latin-

skom, talijanskom i francuskom jeziku, čitali su se i izvan naše domovine, pa se za bl. Ozanu saznalo i u Italiji i u Španjolskoj i u Francuskoj i drugdje po zapadnoj Evropi.

Najstariji njen životopis bio je napisan na hrvatskom i latinskom jeziku od ljudi, koji su je za njena života poznavali, a po tim životopisima napisao je i g. 1592. (dakle 27 godina iza njene smrti) u Firenci izdao njen životopis na talijanskom jeziku dominikanac Serafin Razzi, te je to najstariji do danas sačuvani opis njena života. Kasnije su izašli mnogi drugi njeni životopisi u 17. i 18. stoljeću, a najnoviji hrvatski, napisan od kotorskog župnika Nike Lukovića, izašao je g. 1928. Najstarija slika bl. Ozane jest bakrorez na pergameni iz g. 1606., izradjen dakle 41 godinu iza njene smrti, kad je još bilo mnogo takvih, koji su je živu poznavali. Po toj slici ona je i danas svuda poznata.

Kad je u siječnju g. 1905. Sv. Otac Papa Pijo X. proglasio blaženim Hrvata bl. Marka Križevčanina, pokrenuto je u Kotoru novo nastojanje, da blaženom bude proglašena i naša sveta Kotoranka. Dana 22. srpnja 1905. započela je na tom raditi crkvena komisija pod predsjedanjem kotorskog biskupa Franje Uccellinija. Kad je rad te komisije dvije godine kasnije

bio završen i predložen Svetoj Stolici, prošlo je još punih 20 godina, dok u Rimu nije bilo sve ispitano i proučeno, što je potrebno, prije nego Sv. Otac Papa nekog proglasi blaženim. Konačno je 20. prosinca 1927. Kongregacija Obreda u Rimu na prijedlog kardinala Andrije Frühwirta stvorila odluku, da se Ozana može uvrstiti u red Blaženika katoličke Crkve, a onda je drugi dan 21. prosinca Sv. Otac Papa Pijo XI. potvrdio tu odluku i našu svetu pastiricu proglasio blaženom.

Velika je radost odjeknula u Kotoru i po svim našim stranama, kad se čulo, da je tako i jedna kći našeg naroda proglašena Blaženicom. To je moralo biti svečanim načinom proslavljeno. Nakon velikih priprava došlo je do te velike proslave u Kotoru u dane od 3. do 6. srpnja 1930. Sa svih je strana Hrvatske i Crne Gore te cijele Jugoslavije došlo mnoštvo naroda na tu proslavu beatifikacije (poblaženja) naše svete pastirice, Isusove pokornice. Došlo je i devet biskupa na čelu s papinskim nuncijem Hermenegildom Pellegrinettijem i hrvatskim metropolitom nadbiskupom drom Antunom Bauerom. Četiri dana trajalo je to slavlje u čast ove Crnogorke, koja je uvrštena medju Blaženike katoličke Crkve. — Na završetku slavlja nošeno je njeno tijelo

SREBRNI LIJES BL. OZANE
Izradio A. Augustinčić

u veličanstvenoj procesiji kroz Kotor u divnom novom srebrnom lijesu, koji je izradio hrvatski kipar Antun Augustinčić stvorivši umjetničko remek-djelo u čast naše Blaženice. Mnogi naši pjesnici ispjevali su za tu svečanu prigodu pjesme na slavu bl. Ozane (kao n. pr. dr. Velimir Deželić st., Valtazar Vijolić i dr.), a glazbeni skladatelji su opet glazbom uzveličali njenu svetu pojavu. Za proširenje

njene slave mnogo je zasluga stekao dr. F. Jedlovski, odvjetnik.

Prošlo je evo već preko 450 godina od rodjenja ove Božje pastirice, preko 380 godina od njene smrti i skoro već 20 godina od njena proglašenja blaženom, a ipak je njeno štovanje dosad ostalo samo u njenu bližem zavičaju. Tek od g. 1930. malo se više pročulo za nju i po ostalim našim krajevima. U Zagrebu su časne sestre dominikanke njoj u čast podigle i kapelicu. U raznim našim katoličkim listovima i kalendarima bilo je i pisano o njoj. Njezin blagdan 27. travnja zabilježen je stalno u svim hrvatskim kalendarima. A sada je došlo vrijeme, da se štovanje ove jedine naše narodne Blaženice jače proširi po svim našim stranama od Crne Gore do Subotice, da joj se osobito mi djevojke i žene što više molimo, da u svojim potrebama uvijek njenu nebesku pomoć zazivamo, te da do četiristote godišnjice njene smrti (g. 1965.) postignemo i to, da bude proglašena prvom Sveticom našega naroda.

MOLITVE I PJESME

zkvh.org.rs

ANTIFONA I MOLITVA

Ozano, slavo Crne Gore, radosti Kotora, uzore pokorničkih djevica, pomozi nam u borbi protiv neprijatelja duše i brini se za sve slabe, koji se uzdaju u tvoj zagovor.

Moli za nas, bl. Ozano!

Da dostojni budemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se. Ponovi, Gospodine, u srcima našim ljubav prema Muci Tvojoj, da zagovorom i izgledom blažene Ozane, djevice i pokornice, postanemo dionici Tvojih boli i slave. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

DA NAS PROŽME DUH BL. OZANE

Preblagi Gospodine Isuse Kriste, koji si se udostojao udijeliti bl. Ozani takav duh, da se postom, pokorom i bdijenjem trapila, daj nam, molimo, da i mi, istim duhom prožeti, obuzdavajući svoje strasti čistoćom mirišemo i napredujemo u svetoj ljubavi Tvojoj. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

zkvh.org.rs

POD OBRANU TVOJU

Pod obranu tvoju utječemo se, blažena Ozano. Ne odbij nam molbe u nevoljama našim, nego nas pomozi u potrebama našim, djevice slavna i blagoslovljena, Blaženice naša, zagovornice naša, odvjetnice naša. S Isusom Spasiteljem nas izmiri, Isusu Spasitelju nas preporuči i molbe Mu naše izruči.

Moli za nas, bl. Ozano!

Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se. Udijeli nam, Spasitelju Isuse Kriste, milosti, za koje se utječemo u zagovor blaženoj Ozani, tvojoj pokornici i našoj odvjetnici, i daj, da pod njenom obranom stignemo kroz bure ovoga života sretno u luku vječnoga spasa. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

SPOMENI SE

Spomeni se, bl. Ozano, da još nikog nisi ostavila, koji je tvoju pomoć zamolio i tvoj zagovor zaprosio. Tim pouzdanjem obodren utječem se i ja k tebi, sveta naša zaštitnice, k tebi dolazim, pred tobom evo stojim i po tebi Božju milost zazivam. Nemoj, nebeska naša pomoćnice, riječi

mojih prezreti, nego ih milostivo saslušaj i pred prijestolje Božje prinesi, da budu uslišane po Kristu Gospodinu našem. Amen.

POKORNIČKA MOLITVA

Blažena Ozano, radosti pobožnih duša, koja si se kao pokornička djevica postom, pokorom i svetim molitvama dovinula nebeskog blaženstva, budi nam zagovorom svojim u pomoći, da suzbijemo navale neprijatelja duše naše te da i mi vršeći djela pokore napredujemo u kreposti i ljubavi k Bogu. A nakon zemaljskog života, izmoli nam, da s tobom zajedno uzmognemo u nebeskoj radosti slaviti Boga u vijeke vjekova. Amen.

ZA LJUBAV PREMA SIROMAŠTVU

Ljubila si, blažena kotorska djevice, siromaštvo i postigla najveće blago, blago nebesko, koje nikakva sila ne može uništiti. Daj, izmoli i nama milost, da odvratimo srce od prolaznih dobara ovoga svijeta te da težimo samo za onim, što je vječno. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

zkvh.org.rs

ZA LJUBAV PREMA MOLITVI I RADU

Krist Radnik obasuo je velikim milostima dušu tvoju, blažena naša pastirice i radnice, jer si idući za Njim rad ruku svojih združivala sa svetim molitvama.

Moli za nas, blažena Ozano!

Da dostojni postanemo obećanja Kristovih.

Pomolimo se. Svemogući vječni Bože, koji si po Isusu Kristu, Sinu svome, radu ruku naših dao nebesko posvećenje, daj nam, molimo Te, da se po uzoru i zagovoru službenice Tvoje Ozane, koju nastojimo slijediti u ljubavi prema molitvi i radu, dovinemo vječnog blaženstva. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

UZORU ŽENSKOG RADA

Blažena Ozano, koja si kao pastirica, kućna pomoćnica i vezilja dala primjer, kako rad u polju i u kući treba spojiti s nastojanjem oko duhovnog savršenstva, izmoli i nama milost, da te slijedimo na putu rada i kreposti za vremenito i vječno dobro nas i bližnjih naših. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

UZORU ČISTOĆE

Blažena Ozano, koja si iz ljubavi prema Isusu, svom nebeskom Zaručniku, molitvom, pokorom i postom sačuvala čistoću tijela i duše svoje, daj, da i ja kroz buru griješnih napasti pronesem taj ljiljan-cvijet neokaljan i da s njime jednom udjem sretna u vječno blaženstvo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA IZBOR ZVANJA

Na raskršću života izabrala si, blažena Ozano, najbolji put zvanja, kojim si dospjela do vječnog cilja. Izmoli i meni, djevice i zaštitnice naša, milost, da u odlučnom času života svoga znadem izabrati ono zvanje, u kojem ću što potpunije moći vršiti svoj zadatak na ovom svijetu i steći najviše zasluga za svoje vječno spasenje. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA ZA RODITELJE

Svim žarom srca svoga molim ti se, bl. Ozano, za svoga oca i majku, koje daj,

zkvh.org.rs

da ljubim istom onakvom ljubavlju, kakvom si ti ljubila svoje roditelje, dok si kao dijete i mlada pastirica živjela pod njihovim okriljem u očinskom domu. Izmoli, sveta naša zaštitnice, dobrim mojim roditeljima sva ona vremenita i duhovna dobra, koja su im potrebna za sreću na ovom i drugom svijetu, a meni mogućnost, da im ljubavlju i pomoću svojom iskažem zahvalnost do kraja života njihova, te da se s njima zajedno jednom nadjem u slavi nebeskoj. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA ZA SESTRU

Uslişi, blažena Ozano, žarku moju molitvu, kojom ti se molim za svoju dragu sestru... Bdij nebeskim zagovorom svojim nad životom i srećom njezinom te ne daj, da ikakvo zlo pomuti mir, zadovoljstvo i ljepotu srca njena, a dušu njenu ispuni najvećim darovima svetih kreposti i Božjih milosti, da tako plemenita i dobra svojim najbližima, te vjerna i odana Crkvi i Bogu stupa stazama ovoga života put vječnoga spasenja. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MOLITVA ZA BRATA

Molitvu svoju, punu sestrinskih osjećaja, prinosim ti, djevice i Blaženice naša, za svoga brata..., kojega štiti i čuvaj s nebeskih visina na svim putovima života njegova. Izmoli mu, blažena Ozano, milost, da mu dobrota duše, plemenitost srca, krepost života i snaga uma budu od Boga blagosloveni i vjerno čuvani darovi na ovom svijetu i temelj neprolaznih zasluga za vječno blaženstvo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA DRUGARICU

(PRIJATELJICU)

Ne odbij mi, blažena Ozano, molitvu, kojom ti se evo molim za svoju drugaricu (prijateljicu)..., već daj, da joj zaštita i pomoć tvoja bude stalna pratilica na svim putevima života, po kojima neka stupa obdarena nebeskim darovima kreposti i Božjih milosti, te tako sretno prebrodi kroz sve bure vremenitosti u luku vječne sreće. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

zkvh.org.rs

ZA POGLAVARICU (UČITELJICU)

Neka bude slavljeno ime Božje za milost, što nam je dana tako dobra poglavarica (učiteljica)..., kojoj, daj, bl. Ozano, da budem uvijek svim srcem odana i svom dušom vjerna i zahvalna. A za sve ono dobro, što ga imam i primam pod njenim vodstvom, izmoli joj, odabranice naša, nebeski blagoslov, da dužnosti časnoga zvanja svoga uzmogne uvijek zdušno vršiti na slavu Božju i spasenje duše svoje. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA DUHOVNIKA

Za velike duhovne blagodati, što ih primam od svog duhovnika (ispovjednika, župnika), iz sve duše zahvalna preporučam ga zagovoru tvome, bl. Ozano, koja si se, vodjena dobrim duhovnim vodjama na ovom svijetu, uzdigla do svetačkog savršenstva. Izmoli mom duhovniku (ispovjedniku, župniku), Blaženice svete Crkve, od Boga dovoljno snage, da uvijek bude dobar pastir stadu svome i da svako njegovo svećeničko djelo urodi što ve-

ćim duhovnim plodovima u dušama vjernika, te da tako ovjenčan trajnim zaslugama za Kraljevstvo Kristovo udje jednom u slavu nebesku. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA BOLESNICU

Tvome se svetom zagovoru utječem, blažena Ozano, za bolesnu svoju majku (kćerku, sestru, rodjakinju, drugaricu) i žarko te molim, da — kao što si za života svoga najveću svoju ljubav i pomoć posvećivala bolesnima i nevoljnima — tako i mojoj dragoj bolesnici isprosiš milost tjelesnog ozdravljenja i duševnog savršenstva. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA BOLESNIKA

U velikoj kušnji, koju mi je Bog poslao bolešću moga oca (brata, rodjaka, zaručnika, muža), utječem se tebi, blažena Ozano. Čuj me i usliši ti, koja si za života svoga toliko dobra činila bolesnima i nevoljnima, i izmoli mom dragom bolesniku milost ozdravljenja i kreposnog života od Krista Gospodina našeg. Amen.

U VLASTITOJ BOLESTI

Po Božjoj Providnosti, koja ravna životom našim, da nadjemo put savršenstva i spasenja, poslana mi je ova bolest, od koje evo toliko tjelesno i duševno trpim. Izmoli mi, sveta naša kotorska djevice, duševnu jakost, da sve kušnje, koje mi nosi ova moja bolest, strpljivo snosim iz ljubavi prema Isusu, koji je toliko za nas trpio, te da mi po zagovoru tvome On, jedini izvor pravoga zdravlja, što skorije podijeli milost potpunog ozdravljenja tijela i duše. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA NEKU POSEBNU MILOST

S najvećim pouzdanjem utječem se tebi, blažena Ozano, koja si potrebnima i nevoljnima uvijek bila dobrotvorka i pomoćnica: pruži mi nebesku svoju pomoć u ovoj mojoj potrebi... i izmoli mi milost, da se ove nevolje po Božjoj dobroti sretno i što prije riješim, te da mi to bude na korist duše i pojačanje ljubavi prema Svevišnjemu i tebi, nebeska moja pomoćnice. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

NAKON PRIMLJENE BOLESTI

Srce puno zahvale prinosim ti, blažena pomoćnice naša, za veliku milost, za koju sam se u potrebi svojoj utekla tebi i koju si mi izmolila od Boga Svevišnjega. I kao što sam se nepokolebivo uzdala, da moje molbe ne ćeš ostaviti neuslišane, tako ću odsad ljubavlju prema Bogu i tebi, bl. Ozano, uzvraćati za ono, što sam po tvome zagovoru presretna primila kao dar neba, u kojem je naša posljednja nada i konačna sreća. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA LJUBAV K BLIŽNJEMU

Miriteljice zavadjenih, blažena Ozano, koja si čupajući mržnju iz ljudskih srdaca čistom ljubavlju obasjala duše svojih bližnjih, budi mi u pomoći u časovima, kad bi srdžba i mržnja htjele da prevladaju srcem mojim, i izmoli mi jakost, da svladam zlu sklonost k tim grijesima te nadjem pravu sreću u kršćanskoj ljubavi k bližnjemu i tako postanem dostojan ljubavi Božje. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA KANONIZACIJU NAŠEG SVECA

Blažena Ozano, jedina naša Blaženice medju hrvatskim ugodnicima Božjim,

zkvh.org.rs

koja si posljednja medju svima njima uzvišena na čast oltara, čuj i podupri naše molitve, koje stalno upravljamo prema prijestolju Svevišnjega, da bl. Nikola Tavilić što prije bude proglašen Svecem. Neka nam on, koji je u samom Jerusalemu život svoj dao za Krista Raspetoga, koji se i tebi ukazao, bude uzor u ljubavi prema Bogu, vjeri i narodu, te da zagrijani njegovim svetačkim uzvišenjem utremo put općem štovanju sviju naših ugodnika Božjih na korist svete Crkve i za vječno dobro našega naroda. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZA VJERSKO JEDINSTVO

Ti si, blažena Ozano, spustivši se iz kršne Crne Gore u Boku Kotorsku svetim životom svojim povezala narod dvaju imena i dviju vjera i dala nam uzor svetog jedinstva. Izmoli i nama, blažena naša narodna zagovornice, blagoslov u radu oko vjerskog jedinstva, da zadojeni istim vječnim težnjama svi Slaveni idući za svijetlom vjere i kulture, koje im dadoše slavenski apostoli sv. Ćiril i Metod, budu vjerni sinovi Božji i nosioci duhovnog preporoda vlastitih i drugih naroda. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

ZAZIVI BL. OZANI

Iza jutarnje, večernje i svake druge molitve dodaj svakako još i ovaj kratki zaziv:

Blažena Ozano, moli za nas!

Zajedničkim molitvama djevojaka neka bude dodan zaziv:

Blažena Ozano, zaštitnice hrvatskih djevojaka, moli za nas!

Majke neka dodadu svojim molitvama ovaj zaziv:

Blažena Ozano, kojoj se ukazalo Dijete Isus, moli za moje dijete (moju djecu)!

Kad dadeš milostinju siromahu, reci zaziv:

Blažena Ozano, pomoćnice siromaha i nevoljnika, moli za nas!

Kad pohodiš bolesnika, reci:

Blažena Ozano, zaštitnice bolesnika, moli za našeg bolesnika i za sve nas!

Iza sv. Pričesti dodaj zahvalnim molitvama zaziv:

Blažena Ozano, prinesi Euharistijskom Spasitelju moju žarku zahvalu za ovu ve-

zkvh.org.rs

liku ljubav, s kojom je došao k meni, i moli Ga, da me nikad više ne ostavi!

Pred raspelom reci:

Raspeti Isuse, koji si se ukazao bl. Ozani, smiluj nam se!

Blažena Ozano, koja si u ukazanju vidjela Isusa Raspetoga, moli za nas!

Prigodom svojih kućnih poslova moli zaziv:

Blažena Ozano, zaštitnice naša u kućnome radu, budi mi u pomoći, da svako moje kućansko djelo donese blagoslov meni i svima u ovoj (mojoj) kući!

Kad ulaziš u crkvu, i prije molitve reci:

Blažena Ozano, zaštitnice pobožnih duša, budi uza me u mojim molitvama, da budu Isusu što milije!

Prije moljenja Krunice reci:

Blažena Ozano, osobita miljenice Gospe od svete Krunice, daj, da što sabranije i pobožnije izmolim ovu najmiliju Gospinu molitvu!

Više puta preko dana reci:

Blažena Ozano, učini srce moje po Srcu Isusovu, Marijinu i tvome!

LITANIJE BL. OZANE

(Za privatnu pobožnost)

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, smiluj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože, smiluj nam se!
Duše Sveti, Bože, smiluj nam se!
Sveto Trojstvo, jedan Bože, smiluj nam se!
Sveta Marijo, moli za nas!
Sveti Josipe, 1)
Sveti Dominiče,
Blaženi Augustine Kažotiću,
Blaženi Nikola Taviliću,
Blaženi Marko Križevčanine,
Blaženi Gracija iz Mula,
Svi hrvatski Blaženici, molite za nas!
Blažena Ozano,
Bl. Ozano, Kristova djevice,
Bl. Ozano, Kristova pastirice,
Bl. Ozano, Kristova odabranice,
Bl. Ozano, Kristova pokornice,
Bl. Ozano, Kristova vjerenice,

---

1) *Uvijek se dodaje:* Moli za nas!

zkvh.org.rs

Bl. Ozano, zanesena ukazanjima Djeteta Isusa, 1)
Bl. Ozano, potresena ukazanjima Raspetog Isusa,
Bl. Ozano, žrtvo Muke Isusove,
Bl. Ozano, ljiljane čistoće,
Bl. Ozano, uzore pobožnosti,
Bl. Ozano, zrcalo poniznosti,
Bl. Ozano, primjere odricanja,
Bl. Ozano, ljubiteljice siromaštva,
Bl. Ozano, pomoćnice bijednih,
Bl. Ozano, hraniteljice gladnih,
Bl. Ozano, tješiteljice žalosnih,
Bl. Ozano, miriteljice zavadjenih,
Bl. Ozano, utočište klonulih,
Bl. Ozano, nado bolesnih,
Bl. Ozano, utjeho u času smrti,
Bl. Ozano, savjetnice neukih i mudrih,
Bl. Ozano, divna kćeri svojih roditelja,
Bl. Ozano, izglede kućnih pomoćnica,
Bl. Ozano, ponosu naših vezilja,
Bl. Ozano, zagovornice hrvatskih djevojaka,
Bl. Ozano, diko Božjih redovnica,
Bl. Ozano, svijetlo Crkve u našem narodu
Bl. Ozano, zaštitnice vjerskog jedinstva,
Bl. Ozano, širiteljice pobožnosti svete Krunice,

---

1) *Uvijek se dodaje:* Moli za nas!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se, Gospodine!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Moli za nas, bl. Ozano!

Da dostojni postanemo obećanja Kristovih!

Pomolimo se. Svemogući Bože, koji si bl. Ozanu proslavio divnim krepostima i okrunio nebeskom slavom, daj nam, da zadahnuti istim žarom ljubavi, kojom se uzdigla k Tebi, po njenu zagovoru postignemo vječno spasenje. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

zkvh.org.rs

TRODNEVNICA

Pred blagdan bl. Ozane 27. travnja neka se svuda, gdje se uvodi njezino štovanje, obavi njoj na čast trodnevna pobožnost. Isto tako neka se njezine štovateljice i štovatelji u svojim potrebama trodnevnicom utječu u njenu pomoć.

Prvi dan

U ime Oca... Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

Moli za nas, bl. Ozano!

Da dostojni budemo obećanja Kristovih.

Razmišljanje o mladosti bl. Ozane, o njezinu djetinstvu i djevojaštvu. Bila je dobra kći svojih roditelja i revna pastirica, a kasnije marljiva kućna pomoćnica. Njezinu tjelesnu ljepotu nadvisivala je ljepota duše, koja je sve više čeznula za Bogom. Dobra, poslušna, ponizna, pobožna i sva predana u volju Božju proživjela je 20 godina u običnom seoskom i gradskom životu i suzbijajući odlučno sve napasti svijeta odlučila konačno, da se sva posveti Bogu.

Odluka: Slijedit ću bl. Ozanu u svim krepostima, osobito u poslušnosti, poniznosti, pobožnosti i posvemašnjoj predanosti u volju Božju. Kao što se ona istakla neumornim radom ruku svojih u kućanstvu te je bila pravi blagoslov kući, u kojoj je služila kao obična služavka, tako se ni ja ne ću nikad stiditi nijednog posla, koji mi život odredi, nego ću svaki obavljati zdušno i revno, da molitvom i radom stupam stazom kreposti i savršenstva.

Molitva: Budi mi, bl. Ozano, uzor u molitvi i radu te pomoćnica u svim mojim potrebama. A osobito mi zagovorom svojim izmoli od Boga milost, za koju ti se posebno utječem i molim. Amen.

Sada preporuči bl. Ozani vlastitim riječima ono, za što obavljaš pobožnost trodnevnice, pa dodaj još litanije i koju drugu molitvu u čast bl. Ozane. Na kraju izmoli:

Vjerovanje. Oče naš. Zdravo Marijo. Slava Ocu.

Bl. Ozano, čuj me! Bl. Ozano, usliši me! Bl. Ozano, moli za me i za sve moje!

Drugi dan

U ime Oca.. Oče naš...
Moli za nas, bl. Ozano!

zkvh.org.rs

Da dostojni budemo obećanja Kristovih!

R a z m i š l j a n j e o pokorničkom i redovničkom životu bl. Ozane. Preko 50 godina provela je naša Blaženica kao pokornica. Imajući uvijek na misli Raspetog Spasitelja nastojala je molitvom, odricanjem, postom, trapnjama i djelima milosrdja dati Isusu zadovoljštinu za sve muke, što ih je podnio za spas griješnog svijeta.

O d l u k a: Kadgod mi pogled padne na Raspelo, pobudit ću u svom srcu po uzoru bl. Ozane ljubav prema Raspetom Isusu. Razmišljat ću češće o Muci Spasiteljevoj i rado činiti djela pokore. Nikad ne ću, koliko mi bude moguće, uskratiti pomoć bijednima, nego ću uvijek nastojati dokazivati djelotvornu ljubav prema bližnjemu.

M o l i t v a: Neka mi, bl. Ozano, žar tvoje ljubavi prema Raspetom Isusu raspali srce istom ljubavlju, da te uzmognem što vjernije slijediti i u djelima pokore i ljubavi prema bližnjemu. A uz to mi, nebeska moja pomoćnice, izmoli od Spasitelja milost, za koju ti se posebno utječem i molim. Amen.

Sve ostalo kao i prvi dan.

Treći dan

U ime Oca... Oče naš...
Moli za nas, bl, Ozano!
Da dostojni budemo obećanja Kristovih.

Razmišljanje: Svetim i pokorničkim životom odijeljena od ovog svijeta napredovala je bl. Ozana u mudrosti i znanju. Od neuke pastirice i služavke postala je savjetnica dapače i mnogih takvih, kojima su prilike omogućivale, da steknu više znanja. Čitajući redovno Božju knjigu Sveto Pismo prodrla je u bit ljudske mudrosti i kršćanske svetosti. Još za života cijenjena od sviju, koji su je poznavali, došla je iza svoje smrti na glas Božje svetice, te je njeno štovanje odobreno i od Svete Stolice, kad je god. 1927. proglašena Blaženicom.

Odluka: Štujući bl. Ozanu ne ću nikad smetnuti s uma, kako je ona nastojala napredovati i u znanju. No svako ljudsko znanje isprazno je bez mudrosti, kojoj je izvor Bog. Zato će čitanje Sv. Pisma i drugog duhovnog štiva biti u meni oslon svakog drugog znanja.

Molitva: Neka mi, bl. Ozano, Tvoja težnja za Božjom mudrošću bude na pameti u svakom mom nastojanju za stje-

zkvh.org.rs

canjem ljudskoga znanja, da uvijek više cijenim ono, što je od Boga, nego što je od ovoga svijeta. A i ova milost, za koju ti se utječem, da mi je izmoliš od Svevišnjega, neka mi bude samo nov dokaz, da bez Boga nema ništa nikakve vrijednosti na ovom svijetu niti spasa duši u vječnosti. Amen.

Sve ostalo kao u predjašnja dva dana.

(Trodnevnica može se obaviti i tako, da se svaki dan izmoli Gospina Krunica s litanijama i drugim molitvama u čast bl. Ozane, koja je i sama veoma gojila i prepreporučivala pobožnst sv. Krunice. I devetnica se može u čast bl. Ozane obaviti tako, da se svaki dan izmoli Krunica s dodatkom litanija bl. Ozane i drugih molitava i zaziva našoj Blaženici. Preporuča se i pristupanje k sv. Pričesti u sve dane trodnevnice i devetnice ili barem na završetku).

P J E S M E

BLAŽENOJ OZANI

Spjevao: Dr. Velimir Deželić st.

Andjele bijeli s gordih Crnih Gora,
sašla si k žalu talasnoga mora,
sjajom da svijetliš dušom svojom bijelom
narodu cijelom.

Lomljava groma, nježan žubor vrela,
olujni vihor, ovčica bijela,
vrletne hridi i leptirić mali
k Bogu te zvali.

Ti si, Ozano, ubirala ruže,
Krista da Kralja milodahom kruže,
ponizna kćeri svetog Dominika,
rodu si dika.

Svetosti tamjan život ti je bio,
najbolji ti si odabrala dio,
s Kristom na križu stekla vječnog pira,
palmu si mira.

zkvh.org.rs

Sjaji nam svijetlom s neba u visini,
daj, da se narod vjerom ujedini,
kršni nam kamen svaki blagoslovi,
sve nas obnovi.

Tvojim nam žarom Kotor, daj, da plane,
bokeljske naše i sve roda strane,
ružama pospi brda nam i doli,
za sve nas moli.

Uglazbili:
Dr. Božidar Sirola — Zagreb,
A. R. Homen — Kotor.

BLAŽENOJ OZANI KOTORSKOJ

Spjevao: Valtazar Vijolić

Slavenskog roda golubice sveta,
na vječni ponos Bog te nama stvori
i naša pjesma s himnom rajskih četa
tebi se ori.

Očinska brda, majku, stado bijelo
ostavljaš rano nevina i čista:
sva ti je ljubav krvavo Raspelo,
Ovčice Krista.

Da veneš za njim, priča dugo bdijenje,
i zamah biča, što ti Tijelo mrvi,
da ćelije ti greznulo je stijenje
u tvojoj krvi.

Ozano rajska, blagoslov i sada
molitve tvoje prose tvome gradu:
nosiš mu i sad u dan crnog jada
nebesku nadu.

Hvala ti, Dobra! Još učini, da se
Slavenstvo cijelo vrati k Luci Mira.
Nek jedan opet Ovčinjak ga pase
Krista Pastira.

O Vječni, čija Ljubav, Moć i Volja
zakon je svemu, tko ti klikto ne bi,
kad kitiš cvijećem i s našega polja
Prijestolje sebi!

Uglazbio:
Dr. Josip Andrić.

zkvhrog.rs

S A D R Ž A J

zkvh.org.rs